

Arrest

**nr. 51 525 van 24 november 2010
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 29 juli 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 juli 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 2 september 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 oktober 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL, loco advocaat H. VAN VRECKOM, en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam op 7 april 2005 toe op Belgisch grondgebied en diende op 8 april 2005 een asielaanvraag in.

1.2. De gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken nam op 13 juli 2005 een beslissing tot weigering van verblijf (bijlage 26bis).

1.3. Na dringend beroep besliste de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 13 september 2005 dat verder onderzoek noodzakelijk is.

1.4. Op 5 december 2005 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling.

1.5. Na beroep trof de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen op 23 maart 2007 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

1.6. Op 4 december 2007 diende verzoekster een tweede asielaanvraag in.

1.7. Op 5 juli 2010 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoekster werd hiervan per aangetekend schrijven d.d. 5 juli 2010 in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing. Deze is als volgt gemotiveerd:

"A. Feitenrelaas

U, een Armeens staatsburger van Armeense afkomst, diende een eerste asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten op 8 april 2005. Op 5 december 2005 nam ik aangaande deze asielaanvraag een beslissing tot weigering van erkenning van de hoedanigheid van vluchteling. Op 4 december 2007 diende u een tweede asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties. U verklaarde niet naar uw land van herkomst te zijn teruggekeerd sinds uw vorige asielaanvraag werd afgesloten. U vernam van uw broer dat uw ex-man hem had opgezocht en dat hij naar uw dochter had geïnformeerd. Uw broer zei tegen uw ex-man dat u in Europa was. Uw broer vertelde u voorts dat de familie van uw overleden vriendin A.(...) naar zijn werk was geweest en eveneens naar u had gevraagd. Uw broer zei wederom dat u ergens in Europa was en veranderde hierop van werk. U vreest in geval van terugkeer naar Armenië nog steeds uw ex-man alsook de broer van uw vriendin Armine. U bent op 13 maart 2006 in Deinze bevallen van een zoon, H.(...) T.(...) (o.v. 5.742.080).

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u bij uw verklaringen blijft die u aflegde in het kader van uw eerste asielaanvraag (CGVS, p. 7). Ter staving van uw tweede asielaanvraag legde u enerzijds een, volgens uw verklaringen originele, overlijdensakte voor van uw partner (CGVS, p. 5) alsook een aantal getuigenissen van uw moeder en kennissen die op u betrekking hebben.

Er moet echter worden opgemerkt dat deze documenten de in het kader van uw eerste asielaanvraag vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw verklaringen zoals uitvoerig uiteengezet in de weigeringsbeslissing die ik u ten aanzien van u nam geenszins kunnen herstellen.

Zo blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd gevoegd dat de overlijdensakte van uw vriendin, in tegenstelling tot hetgeen u verklaarde, niet alleen geen origineel document is, maar bovendien een nagemaakt document is. De door u voorgelegde overlijdensakte is immers een kleuren inkt-jet kopij. De stempel en de handtekening van de afleverende overheid werden mee gekopieerd. Toen u tijdens uw gehoor daarenboven werd gevraagd hoe het kwam dat de voorgedrukte gedeeltes zijn uitgelopen, terwijl de met zwarte viltstift manueel aangebrachte gegevens niet zijn uitgelopen, zei u dat dat kwam doordat dit document in een plastic zak lag waarin een flesje met water was uitgelopen (CGVS, p. 5). Toen u hierop geconfronteerd werd met het feit dat je dan toch eerder zou verwachten dat het gedeelte dat manueel werd opgetekend zou zijn uitgelopen eerder dan het voorgedrukte gedeelte, zei u dat dat volgens u niet zo was (CGVS, p. 5), hetgeen als uitleg nochtans weinig overtuigend is. Door het voorleggen van een nagemaakt document aan de instanties die met het onderzoek van uw asielaanvraag zijn belast aangaande de kern van uw vluchtrelaas, wordt de in het kader van uw eerste asielaanvraag vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw verklaringen nog versterkt.

U legde verder getuigenissen voor van uw moeder en een aantal van haar burens. U verklaarde dat uw ouders hun burens om deze getuigenissen hadden verzocht (CGVS, p. 5). Deze getuigenissen kunnen gezien hun gesolliciteerd karakter bijgevolg moeilijk als objectief worden beschouwd. Ze kunnen de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw verklaringen evenmin herstellen.

Uit hetgeen hieraan voorafgaat blijkt dan ook dat in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch enige zwaarwegende gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat u een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u in het kader van uw tweede asielaanvraag voorgelegde documenten kunnen bovenstaande conclusie niet wijzigen. Uw geboorteakte bevat uw identiteitsgegevens, die door mij niet in vraag worden gesteld. De overlijdensakte van uw vriendin blijkt zoals hierboven reeds aangehaald nagemaakt te zijn. Aan de getuigenissen van uw moeder en een aantal van haar burens kan gezien hetgeen hieraan voorafgaat geen waarde worden verleend. De geboorteakte van uw in België geboren

zoon, de brief van uw advocate aangaande uw in België ingediende regularisatieaanvraag, het attest over het schoolbezoek van uw dochter in België alsook het attest dat u in België hulp krijgt van een v.z.w. houden geen verband met de door u aangehaalde problemen die tot uw vlucht uit Armenië hebben geleid.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel voert verzoekster de schending aan van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag) en van de artikelen 48/3, 48/5, 52 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet). Verzoekster meent dat er in de bestreden beslissing geen objectief element wordt aangehaald waaruit blijkt dat de door haar neergelegde overlijdensakte geen authentiek document zou zijn. Bovendien werd niet afdoende gemotiveerd waarom dit bijkomend bewijsstuk, waarvan de authenticiteit niet kan worden betwijfeld, verzoeksters geloofwaardigheid niet zou kunnen herstellen. Verzoekster wijst erop dat zij heeft verklaard dat zij niet weet of het de originele overlijdensakte is, nu deze akte uit de archieven werd gehaald en de overlijdensakte die werd opgesteld bij haar broer ligt. Verzoekster stelt dat haar werd gevraagd of het om een authentieke akte gaat, hetgeen een andere vraag is dan de vraag of het om een originele akte gaat. Volgens verzoekster gaat de bestreden beslissing van een verkeerde veronderstelling uit, met name dat zij zou hebben verklaard dat het zou gaan om een origineel document, terwijl dit niet uit haar verklaringen blijkt aangezien zij heeft aangegeven dat zij niet weet of het een origineel document is. Verzoekster gaat er in onderhavig verzoekschrift van uit dat het document meer dan waarschijnlijk een soort afschrift of kopij is, aangezien zij ook heeft aangegeven dat de originele overlijdensakte aan de broer van A. werd gegeven. Verzoekster is voorts van mening dat de conclusie van de politie is dat het niet zeker is of het om een echt of een vals document gaat, waardoor er een redelijke kans bestaat dat het wel degelijk om een echt document gaat. Verzoekster voert verder aan dat men op basis van de motivering niet kan uitmaken waarom men van oordeel is dat de neergelegde overlijdensakte een vals document zou zijn. Verzoekster argumenteert verder dat er, gelet op de verkeerde beoordeling van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in verband met de authenticiteit van de overlijdensakte, onterecht geen bewijswaarde werd toegekend aan de door verzoekster in het kader van haar tweede asielaanvraag neergelegde getuigenissen, met name de getuigenissen van haar moeder en bureu. In samenhang met andere elementen, zoals de geloofwaardigheid van verzoeksters verklaringen, zou dit moeten kunnen leiden tot het erkennen van het statuut van vluchteling. Tot slot meent verzoekster dat ze, indien de vluchtelingenstatus niet zou worden toegekend, minstens in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming. Verzoekster verwijst desbetreffend naar de problemen die ze reeds gekend heeft omwille van haar geaardheid en benadrukt dat de Armeense overheid geen efficiënte bescherming biedt tegen zulke vervolgingen.

2.2. De Raad merkt op dat voor zover in het middel de schending wordt aangevoerd van artikel 52 van de vreemdelingenwet, het middel niet ontvankelijk is. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist immers een voldoende en duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel of het overtreden beginsel en van de wijze waarop volgens de verzoekende partij deze rechtsregel of het beginsel wordt geschonden (RvS 2 maart 2007, nr. 168.403; RvS 8 januari 2007, nr. 166.392; RvS 29 november 2006, nr. 165.291). Verzoekster verzuimt om in haar verzoekschrift uiteen te zetten op welke wijze zij artikel 52 van de vreemdelingenwet geschonden acht.

2.3. Het door verzoekster ingeroepen artikel 62 van de vreemdelingenwet heeft betrekking op de formele motiveringsplicht. Deze heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). De Raad stelt vast dat de verzoekende partij de motieven die aan de grondslag liggen van de bestreden beslissing kent nu zij deze aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt in een middel, zodat

voldaan is aan de formele motiveringsplicht. Het middel dient derhalve vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht behandeld te worden.

2.4. De Raad stelt vooreerst vast dat de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen in het kader van verzoeksters eerste asielaanvraag, omwille van een gebrek aan geloofwaardigheid op grond van tegenstrijdigheden, gebrek aan staving van haar reisweg en het ontbreken van bewijs van haar geaardheid alsook van het bestaan van haar partner heeft besloten tot een weigering van de hoedanigheid van vluchteling en weigering van de subsidiaire bescherming. De Raad is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van een tweede asielaanvraag, de beslissing met betrekking tot de eerste asielaanvraag nogmaals te beoordelen. De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat er een beroep tegen werd ingesteld bij de bevoegde instantie dat werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer er een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Verzoekster toont niet aan dat zij nieuwe bewijselementen naar voor heeft gebracht die nopen tot een herbeoordeling van de eerdere beslissing. Zoals hierna zal blijken, kan zij geenszins worden bijgetreden waar zij beweert dat de documenten die zij in het kader van haar tweede asielaanvraag naar voor heeft gebracht, de ongeloofwaardigheid van haar eerste asielaanvraag zouden herstellen.

2.5. Voor zover verzoekster zich baseert op het door haar neergelegde stuk, merkt de Raad op dat hij aan de voorgelegde stukken bewijswaarde kan ontzeggen indien deze naar zijn oordeel onvoldoende garanties bieden op het vlak van authenticiteit (RvS 11 april 2008, nr. 181.967; RvS 11 oktober 2007, nr. 175.643). In het verslag van de Federale Politie, die de door verzoekster neergelegde overlijdensakte heeft onderzocht (tweede asielaanvraag, stuk 10, landeninformatie, Verslag van de Federale Politie), staat te lezen dat, alhoewel de politie niet beschikt over een specimen van het betrokken document, in het door verzoekster neergelegde stuk kon worden vastgesteld dat het *“hier gaat om een kleuren ink-jet kopij van een blanco exemplaar dat door middel van een zwarte vilstift werd ingevuld. De stempel en de handtekening van de afleverende overheid werden mee gekopieerd. Het gouden zegel bovenaan de acte is een simpel goudkleurig papiertje dat met de hand werd uitgesneden en dat geen enkele veiligheid bevat”*. De Raad stelt vast dat de betrokken akte dan ook geen authentiek stuk betreft, aangezien het duidelijk door knip- en plakwerk tot stand kwam. Zelfs indien het niet om een origineel document maar om een kopie zou gaan, dan nog kan er geen enkele bewijswaarde worden toegekend aan het document in kwestie daar gekopieerde documenten gemakkelijk te vervalsen zijn (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135; RvS 24 maart 2005, nr. 142.624). Verzoekster kan dan ook niet worden bijgetreden waar zij stelt dat het niet duidelijk is waarom dit stuk geen *“authentiek”* document zou zijn, noch waarom dit haar geloofwaardigheid niet zou kunnen herstellen.

2.6. Daargelaten de semantische discussie over de termen *“authenticiteit”* en *“originaliteit”* van de door verzoekster neergelegde overlijdensakte, merkt de Raad op dat het desbetreffende stuk evenmin op inhoudelijke gronden verzoeksters geloofwaardigheid vermag te herstellen. Deze overlijdensakte bevestigt immers louter de dood van verzoeksters vriendin zonder verwijzing naar de vervolgingsfeiten waarvan verzoekster bij haar eerste asielaanvraag melding maakte.

2.7. De Raad ziet daarnaast niet in op welke wijze de beoordeling van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen betreffende de authenticiteit en originaliteit van de overlijdensakte, een invloed kan hebben op de beoordeling van de bewijswaarde van de door verzoekster in het kader van haar tweede asielaanvraag neergelegde getuigenissen. De getuigenissen van verzoeksters moeder en aan aantal burens, die verzoekster als stavingsstukken had neergelegd, kunnen, zoals de bestreden beslissing terecht stelt, niet aanzien worden als objectieve gegevens. Uit de inhoud van de documenten, waarbij de stellers de relatie van verzoekster bevestigen, blijkt immers duidelijk dat het om gesolliciteerde verklaringen gaat die om deze reden dan ook geen bewijswaarde hebben.

2.8. Voor iedere vorm van internationale bescherming, ook voor de subsidiaire bescherming, wordt de geloofwaardigheid van het relaas vereist (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/4 vreemdelingenwet met artikel 4, lid 5 richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004). Uit het door verzoekster ingediende verzoekschrift blijkt dat verzoekster zich voor wat betreft de subsidiaire bescherming steunt op dezelfde vervolgingsfeiten als die zij bij haar eerste asielaanvraag heeft opgegeven. Naar aanleiding van het onderzoek zoals in de voorgaande punten beschreven en in het kader van verzoeksters eerste asielaanvraag, werd reeds vastgesteld dat het feitenrelaas van

verzoekster ongeloofwaardig is, waardoor bijgevolg niet kan worden aangenomen dat zij in geval van terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet. Verzoekster brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in haar land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Verzoeksters stelling dat de Armeense overheid geen efficiënte bescherming biedt tegen vervolging omwille van haar geaardheid is een loutere bewering die verzoekster geenszins onderbouwt noch objectief staft.

2.9. De beslissing steunt op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen die de Raad beaamt en overneemt. Er werd geen schending van de materiële motiveringsplicht aangetoond.

Het eerste en enig middel is ongegrond.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A(2) van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig november tweeduizend en tien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

F. TAMBORIJN